

případě, kdy třetí osoba, která nemá povolení od majitele autorských práv k průmyslovým vzorům, **již vyrobila a uvedla na trh** v tomto státě produkty **vyrobené podle těchto průmyslových vzorů, které se staly volně přístupnými** před datem, kdy prováděcí vnitrostátní právní předpisy vstoupily v platnost?

- 2) Mají se články 17 a 19 směrnice 98/71/ES vykládat v tom smyslu, že možnost, aby členský stát autonomně stanovil rozsah a podmínky, kterým je taková ochrana podřízena, může zahrnovat i vyloučení této ochrany v případě, kdy třetí osoba, která nemá povolení od majitele autorských práv k průmyslovým vzorům, **již vyrobila a uvedla na trh** v tomto státě produkty **vyrobené podle těchto průmyslových vzorů v případě, že se toto vyloučení uplatňuje v rámci předchozího užívání?**

(¹) Úř. věst. L 289, s. 28.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. dubna 2010 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 9. února 2010 ve věci T-340/07: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Komise Evropských společností

(Věc C-200/10 P)

(2010/C 179/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozhodnutí Tribunálu, uložit Komisi povinnost k náhradě škody způsobené účastníku řízení podávajícímu kasační opravný prostředek tím, že nesplnila smluvní závazky v rámci plnění smlouvy EDC-53007 EEBO/27873 týkající se projektu nazvaného „e-Content Exposure and Business Opportunities“, a uložit Komisi, aby nahradila právní a další náklady účastníka řízení podávajícího kasační

opravný prostředek vzniklé v souvislosti s původním řízením, a to i když bude tento kasační opravný prostředek zamítnut, jakož i náklady tohoto řízení o kasačním opravném prostředku, bude-li připuštěn.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Tribunál dostatečně jasně neuvedl důvody, proč zamítl soubor argumentů vznesených účastníkem řízení podávajícím kasační opravný prostředek.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právní posouzení, když nesprávně vyložil znění článku 7 odst. 6 dotčené smlouvy, který se vztahuje k povinnosti smluvních stran učinit odpovídající úkony směřující ke zrušení nebo omezení jejich závazků po doručení dopisu Komise oznamujícího jim ukončení platnosti smlouvy.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. dubna 2010 Enercon GmbH proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 3. února 2010 ve věci T-472/07, Enercon GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-204/10 P)

(2010/C 179/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Enercon GmbH (zástupci: J. Mellor, barrister, a R. Böhm, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Hasbro Inc.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- vyhověl kasačnímu opravnému prostředku proti rozsudku Tribunálu a zrušil rozsudek Tribunálu, zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu a případně rozhodnutí námitkového oddělení;
- (případně) vrátil věc Úřadu k novému posouzení otázek týkajících se námitek;

— uložil vedlejšímu účastníkovi řízení a Úřadu náhradu nákladů tohoto kasačního opravného prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) tvrdí, že Tribunál nepoznal chyby v rozhodnutí odvolacího senátu založené na protiprávním rozhodnutí námitkového oddělení. Tribunál podle navrhovatelky zejména nepoznal, že a) rozsudek Medion⁽¹⁾ se týkal zvláštní situace, kdy obvyklé pravidlo, že průměrný spotřebitel za normálních okolností vnímá ochrannou známku jako celek, se neuplatní, ale b) neexistovaly žádné okolnosti, které by byly dostatečné pro odůvodnění takového výjimečného přístupu. Žádný prvek dřívější ochranné známky neměl v projednávaném případě „samostatnou rozlišovací úlohu“.

Navrhovatelka krom toho tvrdí, že z důvodu nesprávného použití zásady typu Medion v rané fázi posuzování podobnosti, nebylo provedeno celkové posouzení možnosti záměny.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004, s. 31.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-206/10)

(2010/C 179/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: V. Kreuzschitz, zmocněnec)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spolková republika Německo tím, že podmínila přiznání dávek nevidomým a postiženým, mezi nimi i neslyšícím, podle předpisů spolkových zemí [Blindengeld nebo Landesblindengeld, Blindenbeihilfe nebo Landesblindenbeihilfe (státní a spolkové dávky a podpora pro nevidomé),

Pflegegeld (dávka ve stavu odkázanosti) nebo podpora pro nevidomé a neslyšící, Blinden- und Gehörlosengeld (dávky pro nevidomé a neslyšící) atd.] osobám, pro které je Spolková republika Německo příslušným členským státem tím, že příjemci musí mít bydliště nebo obvyklý pobyt v dotyčné spolkové zemi, nesplnila na základě vnitrostátních právních úprav své povinnosti vyplývající z čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství⁽¹⁾ a z čl. 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s hlavou III kapitolou 1 (nemoc a mateřství) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství⁽²⁾;

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem projednávané žaloby je neslučitelnost předpisů německých spolkových zemí, které podmiňují poskytnutí dávek nevidomým a postiženým tím, že příjemci musí mít bydliště nebo obvyklý pobyt v dotyčné spolkové zemi, s nařízením (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 1612/68.

Nařízení (EHS) č. 1408/71 má v rámci volného pohybu koordinovat vnitrostátní předpisy o sociálním zabezpečení podle cílů článků 42 Smlouvy o ES (nyní článek 48 SFEU). Podle článku 4 odst. 2b nařízení se toto nařízení nevztahuje na ustanovení právních předpisů členského státu týkající se zvláštních nepřispěvkových dávek, jejichž použití je omezeno na část jejich území. Sporné německé dávky byly zapsány jako zvláštní dávky do přílohy II oddílu III nařízení.

Bez ohledu na výše uvedené zastává Komise názor, že pouhé zapsání dávky do seznamu přílohy II nařízení (EHS) č. 1408/71 nestačí k tomu, aby byla dávka vyňata z působnosti nařízení jako „zvláštní nepřispěvková dávka“. Článek 4 odst. 2b nařízení musí být jako ustanovení o výjimce vykládán úzce, může platit jen pro dávky, které splňují podmínky uvedené v tomto ustanovení kumulativně. Zahrnuty jsou tedy jen dávky, které představují jak zvláštní dávku, tak jsou i nepřispěvkové, jsou uvedeny v příloze II oddílu III nařízení a jsou zavedeny právními předpisy, jejichž platnost je omezena na část území členského státu.

Sporné dávky podle předpisů spolkové země nesplňují ale všechny tyto předpoklady: musí být totiž z následujících důvodů kvalifikovány nikoliv jako „zvláštní nepřispěvková dávky“, ale jako „dávky v nemoci“.